

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

15. juuli 2015 *

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Ühendust nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk HOT — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavuse puudumine — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c — Määruse nr 207/2009 artikli 75 teine lause — Apellatsioonikoja esitatud vastukaebus — Määruse (EÜ) nr 216/96 artikli 8 lõige 3 — Üldkohtule esitatud vastuhagi — 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 134 lõige 3

Kohtuasjas T-611/13,

Australian Gold LLC, asukoht Indianapolis, Indiana (Ameerika Ühendriigid), esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (OHMI), esindajad: A. Poch ja S. Hanne,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

Effect Management & Holding GmbH, asukoht Vöcklabruck (Austria), esindaja: advokaat H. Pernez,

mille ese on Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 10. septembri 2013. aasta otsuse peale (asi R 1881/2012-4) esitatud hagi, mis käsitleb Australian Gold LLC ja Effect Management & Holding GmbH vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: president M. E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Gervasoni (ettekandja) ja L. Madise,

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades 21. novembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 15. juulil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti kostja vastust,

arvestades 21. juulil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades 27. veebruaril 2015 toimunud kohtuistungil esitatut,
on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja Effect Management & Holding GmbH on Euroopa Ühendust nimetava rahvusvahelise registreeringu omanik, kes registreeris Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisatsiooni (WIPO) juures 13. augustil 2009 järgmise kujutismärgi:

- 2 Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) sai teate selle registreeringu kohta 12. novembril 2009 ja andis kaubamärgile 26. novembri 2010. aasta otsusega kaitse liidu territooriumil kaupade osas, mis kuuluvad 15. juunil 1957 kehtestatud kaupade ja teenuste registreerimisel kasutatava rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza klassifikatsioon“) klassidesse 3 ja 5 ning mis vastavad järgmisele kirjeldusele:
 - klass 3: „pleegitusained ja muud pesuained; puhastus-, poleer-, küürimisained, abrasiivtöötlusvahendid; seebid; parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid“;
 - klass 5: „meditsiinilised hügieenitarbed, toidulisandid (meditsiinilised); lubrikandid (farmatseutilised)“.
- 3 Hageja, Australian Gold LLC, palus 6. aprillil 2011 tunnistada vaidlusaluse kaubamärgi nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) artikli 52 lõike 1 punkti a alusel kehtetuks.
- 4 Ühtlustamisameti tühistamisosakond rahuldaski selle taotluse 10. augusti 2012. aasta otsusega osaliselt ja tunnistas vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks järgmiste klassi 3 kuuluvate kaupade suhtes: „pleegitusained ja muud pesuained; seebid; parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid“ ja klassi 5 kuuluvate kaupade suhtes „toidulisandid (meditsiinilised); lubrikandid (farmatseutilised)“.

- 5 Menetlusse astuja esitas ühtlustamisametile 10. oktoobril 2012 tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse osas, milles tühistamisosakond rahuldas kehtetuks tunnistamise taotluse. Hageja esitas oma 20. veebruaril 2013 esitatud vastuses tühistamisosakonna otsuse peale vastukaebuse osas, milles tema taotlus jäeti rahuldamata.
- 6 Ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda tühistas 10. septembri 2013. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) tühistamisosakonna otsuse osas, milles viimane tunnistas vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks järgmiste kaupade suhtes: „pleegitusained ja muud pesuained; seebid; parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” ja „toidulisandid (meditsiinilised)”. Ta leidis, et kõnealuse kaubamärgi sõnaline osa „hot” ei ole kirjeldav ja on vaidlusaluseid kaupu eristav (vaidlustatud otsus, punktid 13–42). Ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda nõustus küll tühistamisosakonna hinnangutega „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” osas, kuid muutis tühistamisosakonna otsust ja tunnistas selle kaubamärgi kehtetuks vaid klassi 3 kuuluvate „massaažiõlide, geelide” ja klassi 5 kuuluvate „lubrikantide (farmatseutilised)” suhtes (vaidlustatud otsus, punkt 47). Veel leidis ta, et hageja poolt kostja kaebuse – mis sisaldas ka vastukaebust – vastusena esitatud seisukohad esitati hilinemisega ja neile hinnangut ei antud (vaidlustatud otsus, punktid 44–46).

Poolte nõuded

- 7 Hageja palub Üldkohtul sisuliselt:
- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega tühistati tühistamisosakonna otsus ja osas, milles sellega ei hinnatud tema vastukaebuse põhjendatust;
 - jätta menetlusse astuja tühistamisosakonna otsuse peale esitatud kaebus rahuldamata;
 - mõista kulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetluses kantud kulud välja ühtlustamisametilt ja menetlusse astujalt.
- 8 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:
- jätta hagiavaldus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 9 Menetlusse astuja palub Üldkohtul sisuliselt:
- jätta vaidlustatud otsus muutumata osas, milles sellega tühistati tühistamisosakonna otsus;
 - muuta vaidlustatud otsust osas, milles sellega tunnistati vaidlusalune kaubamärk kehtetuks „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” suhtes;
 - jätta tühistamisosakonna otsus muutmata osas, milles sellega jäeti rahuldamata kehtetuks tunnistamise taotlus järgmiste kaupade suhtes: „puhastus-, poleer-, küürimisained, abrasiivtöötlusvahendid” ja „meditsiinilised hügieenitarbed”;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 10 Menetlusse astuja kinnitas oma vastuses Üldkohtu kohtuistungil esitatud küsimusele – see kanti kohtuistungi protokollis –, et ta palub oma esimese ja kolmanda nõudega jätta hageja hagiavaldus rahuldamata.

Õiguslik käsitlus

- 11 Hagi toetuseks esitab hageja sisuliselt kolm väidet: esiteks, et rikutud on tema määruse nr 207/2009 artikli 75 teises lauses sätestatud õigust olla ära kuulatud; teiseks, et eiratud on komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määruse (EÜ) nr 216/96, mis näeb ette siseturu harmoneerimisameti apellatsioonikomisjonide protseduurireeglid (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (EÜT L 28, lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 221), artikli 8 lõiget 3 muudetud redaktsioonis, ja kolmandaks, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte b ja c.
- 12 Paludes Üldkohtul vaidlustatud otsust muuta, kasutas menetlusse astuja omakorda talle Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 134 lõikes 3 antud võimalust nõuda oma vastuses apellatsioonikoja otsuse tühistamist või muutmist punktides, mida hagiavalduses ei ole esitatud. Hageja ja ühtlustamisamet ei kasutanud neile 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 135 lõikes 3 antud võimalust esitada avaldus, mis piirdub vastusega menetlusse astuja esimese vastuse nõuetele, ja esitasid vastavalt võistleva menetluse põhimõttele oma seisukohad menetlusse astuja nõude kohta kohtuistungil. Võistleva menetluse põhimõtet järgides oli menetlusse astujal samuti võimalus esitada kohtuistungil oma argumente vastusena hageja ja ühtlustamisameti väidetele.
- 13 Menetlusse astuja tugines oma 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 134 lõike 3 alusel esitatud nõudes ühele väitele, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte b ja c. Menetlusse astuja väidet toetavaid argumente ja hageja poolt tema kolmanda väite toetuseks esitatud argumente hinnatakse koos.

Hageja väide, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 75 teises lauses sätestatud

- 14 Hageja märgib, et apellatsioonikoda jättis ekslikult arvesse võtmata tema seisukohad, mille ta esitas vastusena menetlusse astuja poolt apellatsioonikojas esitatud kaebusele, leides, et need esitati hilinenult. Kuivõrd need seisukohad sisaldavad argumente, millega soovitakse vaidlustada apellatsioonikoja esitatud kaebust ning argumentide toetuseks on viidatud Bundespatentgerichti (Saksamaa föderaalne patendikohus) otsusele, rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artikli 75 teist lauset, kui ta tegi kaebuse kohta otsuse neid argumente ja seda tõendit arvesse võtmata.
- 15 Tuleb asuda seisukohale – ja seda leiab ka ühtlustamisamet oma vastuses –, et apellatsioonikoda eksis, kui leidis, et hageja seisukohad esitati hilinenult.
- 16 Nimelt sai hageja 20. detsembril 2012 kirja ühtlustamisametilt, milles teatati talle menetlusse astuja apellatsioonikoja esitatud kaebusest. Kirjas andis ühtlustamisamet teada, et hagejal on kaebuse kohta oma seisukohtade esitamiseks aega kaks kuud. Vastavalt komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) (muudetud redaktsioonis), eeskirja 65 lõikele 1 koostoimes sama määruse eeskirja 70 lõigetega 2 ja 4 möödus see tähtaeg 20. veebruaril 2013, mitte 19. veebruaril 2013, nagu leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses (punkt 45). Apellatsioonikoja ei olnud õigus, kui ta jättis hageja 20. veebruaril 2013 esitatud seisukohad hilinenuna arvesse võtmata. Seega tegi apellatsioonikoda kaebuse kohta otsuse hageja seisukohti arvesse võtmata ja eiras nii määruse nr 207/2009 artikli 75 teist lauset.
- 17 Ühtlustamisamet väidab siiski, et käesoleval juhul ei olnud sel rikkumisel tagajärgi, sest juhul, kui apellatsioonikoda oleks hinnanud hageja argumentide põhjendatust, ei oleks ta nendega nõustunud.
- 18 Kohtupraktikast määruse nr 207/2009 artikli 75 teise lause kohta nähtub, et selle sätte eiramine, mille eesmärk on kaitseõiguste tagamine ja milles on ette nähtud, et ühtlustamisameti otsuste „aluseks võivad olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht”, võib mõjutada haldusmenetluses tehtud otsuse kehtivust üksnes siis, kui on tõendatud, et

haldusmenetluses oleks võidud jõuda teistsugusele lõpptulemusele, kui neid norme ei oleks eiratud (vt kohtuotsus, 12.5.2009, *Jurado Hermanos vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (JURADO)*, T-410/07, EKL, EU:T:2009:153, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 19 Käesoleval juhul ei ole tõendatud, et apellatsioonikoda oleks võinud jõuda teistsugusele lõpptulemusele, kui ta oleks võtnud arvesse neid argumente ja tõendeid, mille esitas hageja oma seisukohtades kaebusele vastates.
- 20 Esiteks piirdus hageja on seisukohtades sellega, et viitas enda esitatud argumentidele tühistamisosakonna juures toimunud menetluses ja kordas tühistamisosakonna otsuse teatavaid lõike. Kuna apellatsioonikoja otsus peab tuginema kõikidele faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mille asjaomane pool on esitanud kas esimeses astmes otsuse teinud üksuse menetluses (vt selle kohta kohtuotsus, 10.7.2006, *La Baronia de Turis vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE)*, T-323/03, EKL, EU:T:2006:197, punktid 56–58 ja seal viidatud kohtupraktika), ei saa asuda seisukohale, et apellatsioonikoda ei võtnud arvesse hageja seisukohtades esitatud argumenti, mis oleks võinud tuua kaasa teistsuguse lahendi.
- 21 Teiseks ei ole väljakujunenud kohtupraktika kohaselt liikmesriikides langetatud otsuste sisu ühtlustamisametile siduv, kuigi ta võib neid arvesse võtta (vt kohtuotsus, 21.3.2013, *Event vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – CBT Comunicación Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)*, T-353/11, EU:T:2013:147, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika). Apellatsioonikoda võis seega vaidlustatud otsuse punktis 42 asuda õigusnorme rikkumata seisukohale, et ta ei pea võtma arvesse liikmesriigi haldusasutuste ja kohtute otsuseid (vt allpool punktid 60–65). Seega ei saa jõuda järeldusele, et juhul, kui apellatsioonikoda oleks hageja seisukoha lisas sisaldunud Bundespatentgerichti otsust ja neis seisukohtades esitatud väljavõtteid kõnealusest otsusest pidanud vastuvõetavaks, oleks ta käesoleva asja asjaolude puhul jõudnud teistsugusele lõpptulemusele (vt selle kohta kohtuotsus, 27.9.2012, *Tuzzi fashion vs. Siseturu Ühtlustamise Amet– El Corte Inglés (Emidio Tucci)*, T-535/08, EU:T:2012:495, punkt 91).
- 22 Järelikult tuleb väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 75 teist lauset, tagasi lükata.

Hageja väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 216/96 artikli 8 lõiget 3

- 23 Hageja märgib, et see, et apellatsioonikoda jättis ekslikult arvesse võtmata tema seisukohad, mille ta esitas vastusena menetlusse astuja poolt apellatsioonikoja esitatud kaebusele, põhjusel et need esitati hilinevalt, rikub samuti määruse nr 216/96 artikli 8 lõiget 3, sest need seisukohad sisaldasid ühtlasi vastukaebust, milles paluti tühistada tühistamisosakonna otsus osaliselt ja millele apellatsioonikoda hinnangut ei andnud.
- 24 Siinkohal tuleb meenutada, et apellatsioonikoda leidis ekslikult, et hageja seisukohad esitati hilinevalt (vt eespool punktid 15 ja 16).
- 25 Peale selle on määruse nr 216/96 artikli 8 lõikes 3 ette nähtud, et „[i]nter partes-menetlustes võib vastaspool oma vastuses kaebuse põhjendustele taotleda vaidlustatava otsuse tühistamist või muutmist küsimuses, mida kaebuses ei olnud tõstatatud.”
- 26 Seega rikkus apellatsioonikoda määruse nr 216/96 artikli 8 lõiget 3, kui ta jättis hindamata hageja seisukohtades sisaldunud taotluse tühistada tühistamisosakonna otsus osaliselt. Järelikult tuleb kõnealuse sätte rikkumise väitega nõustuda.

Hageja ja menetlusse astuja väited, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte b ja c

- 27 Apellatsioonikoda analüüsis vaidlustatud otsuses sõna „hot” erinevaid tähendusi seoses järgmiste kaupadega: „pleegitusained ja muud pesuained; seebid; parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” ja „toidulisandid (meditsiinilised)”; nende tähenduste hulgas olid eelkõige kõrge temperatuur, vürtsikas maitse või erutav iseloom ja apellatsioonikoda leidis selle põhjal, et vaidlusalune kaubamärk ei ole nende kaupade puhul kirjeldav (vaidlustatud otsus, punktid 15–34). Seevastu leidis ta, et kuivõrd „massaažiõlid ja geelid” ning „lubrikandid (farmatseutilised)” on kaubad, mida kantakse peale kuumalt või millel on soojendav toime, on kõnealune kaubamärk nende puhul kirjeldav (vaidlustatud otsus, punkt 17). Seejärel leidis ta, et välja arvatud kaubad, millega seoses on see sõna kirjeldav, see tähendab „massaažiõlid, geelid” ning „lubrikandid (farmatseutilised)”, on kaubamärk muude kaupade puhul eristav, sest hoolimata tähise ebamäärasest positiivsest kõrvaltähendusest takistab selle lühidus tarbijal tähise segiajamist reklaamlausega (vaidlustatud otsus, punktid 36–41). Viimaks tuletas ta meelde, et liikmesriigi ametiasutuste otsused sama kaubamärgi kohta ei ole tema jaoks siduvad (vaidlustatud otsus, punktid 10 ja 42).
- 28 Hageja ja menetlusse astuja ei vaidlusta, et arvesse ei võetud sõna „hot” ümbritsevat riskülikukujulist raami ja sõna graafilist esitust ning seega ei vaidlusta nad kõnealuse kaubamärgi üksnes sõnal „hot” põhinevat kirjeldavuse ja eristusvõime analüüsi (vaidlustatud otsus, punkt 13). Nad ei vaidlusta ka asjaolu, et analüüs tuli teha prantsuskeelse kaupade nimekirja alusel, sest prantsuse keel oli rahvusvahelise registreeringu keel (vaidlustatud otsus, punkt 10).
- 29 Seevastu vaidlustavad nii hageja oma hagiavaldust kui menetlusse astuja oma vastuhagi põhjendades apellatsioonikoja hinnanguid, mis on vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavuse ja eristusvõime puhul nende suhtes ebasoodsad. Hageja ei nõustu ka sellega, et arvesse jäeti võtmata liikmesriigi ametiasutuste otsused sama kaubamärgi kohta.

Vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldava iseloomuga seotud väited

- 30 Vastupidi apellatsioonikoja seisukohale leiab hageja, et kaubamärkide kirjeldavuse hindamisel kohaldatavatest põhimõtetest järeldub, et sõnast „hot” koosnev kaubamärk on kirjeldav kõigi järgmiste kaupade puhul: „pleegitusained ja muud pesuained; seebid; parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” ja toidulisandid (meditsiinilised)”. Mõistega „hot” tähistatakse hageja sõnul nende kaupade temperatuuri või nende kasutamise temperatuuri ja seda kõigi kõnealuste kaupade puhul. Hageja sõnul kujutavad sõna „hot” teised tähendused, eelkõige „moes olev”, „atraktiivne” ja „seksikas” endast sõna muud võimalikku kasutusviisi asjaomaste kaupade puhul.
- 31 Menetlusse astuja vaidlustab omakorda apellatsioonikoja hinnangu, mille kohaselt on vaidlusalune kaubamärk kirjeldav „massaažiõlide, ja geelide” (klass 3) ja „lubrikantide (farmatseutilised)” (klass 5) puhul. Ta märgib, et kui farmatseutilised lubrikandid tekitavad kuumatunnet või neil on soojendav toime, ei ole nad täitnud oma eesmärki, ning et kuumendavad geelid kuuluvad klassi 5, mitte klassi 3; viimaks märgib ta, et kuumatunne massaaži ajal tekib kätega hõõrumisest, mitte massaažiõlist.
- 32 Sellega seoses olgu meenutatud, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt ei registreerita „kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi”.

- 33 Vastavalt kohtupraktikale takistab määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c sellega hõlmatud märkide ja tähiste kinnitamist ühele ettevõtjale ainult sellel põhjusel, et need on kaubamärkidena registreeritud. See säte taotleb üldise huvi eesmärki, mille kohaselt peavad niisugused märgid või tähised olema kõikide jaoks vabalt kasutatavad (kohtuotsused, 23.10.2003, Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, C-191/01 P, EKL, EU:C:2003:579, punkt 31; 27.2.2002, Ellos *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ELLOS), T-219/00, EKL, EU:T:2002:44, punkt 27, ja 2.5.2012, Universal Display *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (UniversalPHOLED), T-435/11, EU:T:2012:210, punkt 14).
- 34 Märke või tähiseid, mis võivad kaubanduses tähistada nende kaupade või teenuste omadusi, mille jaoks kaubamärki soovitakse registreerida, loetakse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses pealegi selliseks, et need ei saa täita kaubamärgi peamist ülesannet – identifitseerida kauba või teenuse päritolu, võimaldamaks seega kaubamärgiga tähistatud kaupa või teenust ostnud tarbijal hilisemate ostude korral teha sama otsus juhul, kui kogemus osutus positiivseks, või teha teistsugune otsus, kui kogemus osutus negatiivseks (kohtuotsused, Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, punkt 33 eespool, EU:C:2003:579, punkt 30, ja UniversalPHOLED, punkt 33 eespool, EU:T:2012:210, punkt 15).
- 35 Seetõttu eeldab tähise kuulumine viidatud sättes sisalduva keelu kohaldamisalasse, et sellel on kõnealuste kaupade või teenustega piisavalt otsene ja konkreetne seos, mis võimaldab asjaomasel avalikkusel otsekohe ja järele mõtlemata tajuda, et tegemist on kõnealuste kaupade või teenuste kategooria kirjeldusega või ühe nende omadusega (vt kohtuotsus, UniversalPHOLED, punkt 33 eespool, EU:T:2012:210, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 36 Samuti tuleb meenutada, et seda, kas tähis on kirjeldav, saab hinnata esiteks üksnes seoses sellega, kuidas asjaomane avalikkus tähist mõistab ja teiseks üksnes seoses asjaomaste kaupade või teenustega (vt kohtuotsus, 7.6.2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (MunichFinancial Services), T-316/03, EKL, EU:T:2005:201, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda, et asjaomane avalikkus, kes tajub registreeritava tähise kirjeldavust, on ingliskeelsed tarbijad (vaidlustatud otsus, punkt 14). Niisugust asjaomase avalikkuse määratlust ei vaidlustanud hageja ega menetlusse astuja ning sellega tuleb nõustuda.
- Menetlusse astuja väide, mille kohaselt ei ole vaidlusalune kaubamärk kirjeldav „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” puhul
- 38 Menetlusse astuja argumendid, mille kohaselt ei ole vaidlusalune kaubamärk „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” puhul kirjeldav, tuleb tagasi lükata.
- 39 Tõsi on, nagu väitis õigusega ka menetlusse astuja, et sõna „hot” ei tähenda osas, milles ta viitab kõrgele temperatuurile, kõnealuste kaupade kasutamise terminilisi tingimusi. Neid kaupu võib kasutada nii kõrgetel kui ka madalatel temperatuuridel ja seda tunnistab sisuliselt ka apellatsioonikoda, märkides vaidlustatud otsuses, et „neid tooteid võib peale kanda isegi kõrgel temperatuuril”. Seega leidis apellatsioonikoda ekslikult vaidlustatud otsuse punktis 17, et „hot” kirjeldab määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses asjaolu, et neid tooteid kantakse peale kuumalt.
- 40 Vastupidi menetlusse astuja väidetele – ja nii nagu leidis apellatsioonikoda – tähistab sõna „hot” „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” tekitatavat toimet. Kõik need kaubad, kas meditsiinilised või mitte, on mõeldud rohkem või vähem korduvate liigutustega kehale kandmiseks, nii et tekib kuumatunne. Siinkohal ei oma tähtsust asjaolu, mille tõi esile menetlusse astuja, et soojus tekib naha hõõrumisel kätega ja seda ei tekita need kaubad iseenesest, sest nende kaupade kasutamisega kaasneb paratamatult hõõrumine.
- 41 Seega leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses õigusega, et vaidlusalune kaubamärk on „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” puhul kirjeldav.

– Hageja väide, mille kohaselt on vaidlustatud otsus vastuoluline

- 42 Hageja väidab, et apellatsioonikoda ei saanud ilma enesega vastuollu sattumata asuda seisukohale, et vaidlusalune kaubamärk on „massaažiõlide, geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” puhul kirjeldav.
- 43 Selle väitega, milles sisuliselt heidetakse apellatsioonikojale ette, et kui ta leidis, et vaidlusalune kaubamärk on kirjeldav „massaažiõlide ja geelide” puhul, ei teinud ta sama järeldust „parfümeeriatoode, eeterlike õlide, kosmeetikavahendite” puhul, tuleb nõustuda.
- 44 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et kui kaubamärgi kirjeldavus tehakse otseselt kindlaks üksnes teatavate sellesse kaubaliiki kuuluvate kaupade puhul, siis juhul, kui kaubamärgi taotleja ei ole kaupu piisaval määral piiritlenud, peetakse kirjeldavaks kõiki sellesse kaubaliiki kuuluvaid kaupu (kohtuotsused, 7.6.2001, DKV vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (EuroHealth), T-359/99, EKL, EU:T:2001:151, punkt 33, ja 15.9.2009, Wella vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (TAME IT), T-471/07, EKL, EU:T:2009:328, punkt 18).
- 45 Käesolevas kohtuasjas tuleb aga tõdeda, et hageja kinnitas õigusega (nagu ka ühtlustamisamet oma vastuses), et „massaažiõlid, geelid” sisalduvad palju üldisemates kategooriates „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid”, mida näitab ka neid ühendava sõna „eeskätt” kasutamine (vt analoogia alusel mõiste „en particulier” kohta, kohtuotsused, 8.6.2005, Wilfer vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (ROCKBASS), T-315/03, EKL, EU:T:2005:211, punktid 3 ja 64, ning 12.11.2008, Scil proteins vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Indena (affilene), T-87/07, EU:T:2008:487, punktid 38 ja 39).
- 46 Siinkohal tuleb täpsustada, et vastupidi menetlusse astuja seisukohtadele ei ole sõna „eeskätt” seotud üksnes kosmeetikavahenditega. Esiteks on kaupade nimekirjas, millele vaidlusaluse kaubamärgi kaitse on antud, „parfümeeriatooted”, „eeterlikud õlid” ja „kosmeetikavahendid” eraldatud üksteisest komadega ja muudest nimekirja toodetest eraldab neid semikoolon (vt selle kohta kohtuotsus, 15.5.2014, Louis Vuitton Malletier vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-97/12 P, EU:C:2014:324, punktid 96 ja 97). Teiseks on nende kolme kaubakategooria vahel otsene ja konkreetne seos, sest nii parfümeeriatooteid kui ka eeterlikke õlisisid võib käsitada „kosmeetikavahenditena”, kuna kosmeetikavahendeid määratletakse üldiselt kaupadena, mis on ette nähtud sattumaks kontakti inimkeha nahapinnaga, selleks et seda hooldada või ilusamaks muuta.
- 47 Samasugustel põhjustel nagu eespool punktis 46 selgitatud, tuleb tagasi lükata ühtlustamisameti argument, mille ta esitas esimest korda kohtuistungil – ilma, et peaks hindama selle vastuvõetavust – ja mille kohaselt ei kuulu „massaažiõlid” ja „geelid” üldistesse kategooriatesse „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid”. Iseäranis võib muud lisamata käsitada „massaažiõlisisid” ja „geele” selliste kaupadena, mis on ette nähtud keha hooldamiseks või ilusamaks muutmiseks.
- 48 Järelikult eksis apellatsioonikoda, kui ta tuvastades, et vaidlusalune kaubamärk on kirjeldav „massaažiõlide ja geelide” puhul, ei teinud vastavat järeldust „parfümeeriatoode, eeterlike õlide, kosmeetikavahendite” ja muude, nende üldiste kaubakategooriate näitlikustamiseks toodud kaubakategooriate kohta nende kirjeldavust hinnates. Seega tuleb asuda seisukohale, et apellatsioonikoda eitas ekslikult vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavust järgmiste kaupade puhul: „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid”; seetõttu ei ole vaja hinnata hageja muid argumente seoses selle kaubamärgi kirjeldavusega nende toodete puhul.

– Hageja väide, mille kohaselt on vaidlusalune kaubamärk kirjeldav „pleegitusainete ja muude pesuainete; seepide” ning „toidulisandite (meditsiinilised)” puhul

- 49 Esmalt tuleb seoses arvamusega, et sõna „hot” tähendab kõrget temperatuuri, märkida, et erinevalt hageja arvamusest ei tähenda see selliste kaupade nagu „pleegitusained ja muud pesuained; seebid” ning „toidulisandid (meditsiinilised)” kõrget temperatuuri. Need kaubad, mis on seotud pesu hooldamise ja inimeste vajaduste ja toitumisega, ei ole olemuselt seotud kõrge temperatuuriga. Vastupidi, nagu ühtlustamisamet õigusega rõhutab, võib kõrge temperatuur neist mõningaid (näiteks seebid) isegi muuta.
- 50 Sõna „hot” ei tähenda ka asjaomaste kaupade kasutamistemperatuuri. Isegi kui mõningaid neist võib kasutada kõrgel temperatuuril, nagu „pleegitusained ja muud pesuained” või „toidulisandid”, ei ole see kasutamistingimus neile iseloomulik, sest neid võib kasutada ka madala temperatuuri juures. Menetlusse astuja viitab õigusega sellele, et pesuainete puhul hindavad tarbijad eriti seda, et neid saab kasutada ka madala temperatuuri juures.
- 51 Sõna „hot” teiste tähenduste puhul tuleb tõdeda, et hageja ainus argument, milles ta väitis, et sõna „hot” teised tähendused, nimelt „moes olev”, „atraktiivne” ja „seksikas”, on kõnealuste kaupade puhul kirjeldavad, tuleb tagasi lükata. Asjaolu – mis muu hulgas on hüpoteetiline –, et neid kaupu müüakse seks-poodides, ei oma tähise kirjeldavuse hindamisel tähtsust, juhul kui müügikohta ei ole täpsustatud nende kaupade nimekirjas, mille kohta tähise registreerimist taotletakse. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb registreeringu absoluutseid keeldumispõhjuseid hinnata lähtudes registreerimistaotluses loetletud kaupade või teenuste sõnastusest (kohtuotsus, 22.6.2006, Storck vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-24/05 P, EKL, EU:C:2006:421, punkt 23). Igal juhul kuulub sõna „hot” eelmainitud tähenduste positiivne kõrvaltähendus pigem asjaomaste kaupade ebamäärase ja kaudse iseloomustuse kui otsese ja vahetu omaduse või tunnuse määratlemise hulka (vt selle kohta kohtuotsus, 9.10.2002, Dart Industries vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (UltraPlus), T-360/00, EKL, EU:T:2002:244, punktid 27 ja 28).
- 52 Seega tuleb hageja argumendid, mille kohaselt on vaidlusalune kaubamärk kirjeldav „pleegitusainete ja muude pesuainete; seepide” ning „toidulisandite (meditsiinilised)” puhul, tagasi lükata.

Etteheited vaidlusaluse kaubamärgi eristavuse kohta

- 53 Hageja väidab, et isegi kui sõna „hot” ei ole kirjeldav selliste kaupade puhul nagu „pleegitusained ja muud pesuained; seebid; parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” ja toidulisandid (meditsiinilised)”, kujutab ta endast vaid „eksitavat teadaannet”, millel puudub päritolutähise funktsioon, ja seega ei ole ta eristav.
- 54 Menetlusse astuja omakorda väidab, et apellatsioonikoda asus ekslikult seisukohale, et vaidlusalune kaubamärk ei ole eristav „massaažiõlide ja geelide” ning „lubrikantide (farmatseutilised)” puhul.
- 55 Kõigepealt olgu meenutatud, et nagu ilmneb määruse nr 207/2009 artikli 7 lõikest 1, piisab tähise ühenduse kaubamärgina registreerimata jätmiseks sellest, et kohaldatav on üks loetletud absoluutsetest keeldumispõhjustest (vt kohtuotsus, 12.1.2005, Wieland-Werke vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (SnTEM, SnPUR, SnMIX), T-367/02–T-369/02, EKL, EU:T:2005:3, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuna apellatsioonikoda leidis õigusega, et vaidlusalune kaubamärk oli kirjeldav „massaažiõlide ja geelide” ja „lubrikantide (farmatseutilised)” puhul (vt eespool punkt 41) ega teinud ekslikult sellest järeldust vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavuse kohta selliste kaupade puhul nagu „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” (vt eespool punkt 48), tuleb hageja ja menetlusse astuja argumendid nende vaidlusaluse kaubamärgi alla kuuluvate kaupade eristusvõime või selle puudumise kohta tulemusetuna kõrvale heita.

- 56 Kuna kõik menetlusse astuja argumendid tema nõude toetuseks, mille ta esitas 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 134 lõike 3 alusel (vt ka eespool punkt 38), tuleb tagasi lükata, tuleb tema nõue jätta rahuldamata.
- 57 Seejärel tuleb seoses hageja argumentidega kaupade kohta, mille puhul ei ole vaidlusalune kaubamärk kirjeldav, nimelt „pleegitusained ja muud pesuained; seebid” ning „toidulisandid (meditsiinilised)” meenutada väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt ei piisa kaubamärgi eristusvõime puudumise tuvastamiseks pelgalt asjaolust, et asjaomane avalikkus tajub kaubamärki kui reklaamfraasi ning et fraasi ülistava olemuse tõttu võivad põhimõtteliselt ka muud ettevõtjad seda kasutada. Kaubamärgi ülistav kõrvaltähendus ei välista, et kaubamärk võib siiski tagada tarbijatele sellega tähistatavate kaupade ja teenuste päritolu, asjaomane avalikkus võib sellist kaubamärki samal ajal tajuda nii reklaamfraasi kui ka kaupade või teenuste kaubandusliku päritolu tähisena (vt kohtuotsus, 12.7.2012, *Smart Technologies vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-311/11 P, EKL, EU:C:2012:460, punktid 29 ja 30 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Samuti ei piisa üksnes hageja väitest, et sõna „hot” on sisuliselt reklaamiva iseloomuga selleks, et seada kahtluse alla vaidlusaluse kaubamärgi eristusvõime, mille apellatsioonikoda oli kindlaks teinud. Lisaks tuleb veel tõendada, et see sõna kujutab endast reklaamfraasi. Hageja on aga ise tunnistanud seoses oma argumentidega vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavuse kohta, et sõnal „hot” on mitu tähendust, nagu „kuum” või „vürtsikas”, mis ei ole reklaamiva iseloomuga. Seega ei ole hageja tõendanud, et sõna „hot” kujutab endast võrreldes teiste tema poolt oma argumendi toetuseks välja toodud sõnadega (nagu „super” või „best”) üksnes reklaamifraasi ja et seetõttu puudub tal eristusvõime (vt selle kohta kohtuotsus, 21.1.2010, *Audi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-398/08 P, EKL, EU:C:2010:29, punkt 47).
- Etteheide, mille kohaselt ei ole arvesse võetud liikmesriigi haldusasutuste ja kohtute otsuseid
- 59 Hageja heidab apellatsioonikojale ette liikmesriigi haldusasutuste ja kohtute otsuste, eeskätt Bundespatentgerichti 9. oktoobri 2012. aasta otsuse ja Bundesgerichtshofi (Saksamaa kõrgeim üldkohus) 19. veebruari 2014. aasta otsuse arvestamata jätmist, millega jäeti vaidlusalusele kaubamärgile kaitse andmata.
- 60 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse kaubamärgikord on iseseisev süsteem, mis koosneb sellele ainuomaste eesmärkide ja normide kogumist ning mille kohaldamine on sõltumatu mis tahes siseriiklikust süsteemist. Seetõttu tuleb tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise võimalikkust hinnata üksnes asjaomaste ühenduse õigusnormide alusel. Ühtlustamisamet ja liidu kohus ei ole seotud liikmesriikides tehtud otsustega – kuigi nad võivad nendega arvestada –, isegi kui selline otsus tehti siseriikliku õigusnormi alusel, mis on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiviga 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 299, lk 25) (vt eespool punktis 21 viidatud kohtupraktika). Tuleb lisada, et mitte ükski määruse nr 207/2009 säte ei kohusta ühtlustamisametit ega Üldkohut tegema sarnases olukorras samasuguseid järeldusi, milleni jõudis liikmesriigi ametiasutus või kohus (vt kohtuotsus, 12.1.2006, *Deutsche SiSi-Werke vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-173/04 P, EKL, EU:C:2006:20, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 61 Määruse nr 207/2009 põhjenduse 6 kohaselt ei asenda kaubamärke käsitlevad liidu õigusnormid siiski kaubamärke käsitlevaid siseriiklikke õigusnorme. Seega pole võimatu, et tulenevalt keelelistest, kultuurilistest, sotsiaalsetest ja majanduslikest erinevustest võib juhtuda, et kaubamärgil puudub kaitse ühes liikmesriigis või liidus (vt selle kohta kohtuotsus, 25.10.2007, *Develey vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-238/06 P, EKL, EU:C:2007:635, punktid 57–59 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 62 Vastupidi hageja väidetule ei ole nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) sätted (muudetud redaktsioonis) ja määruse nr 207/2009 artikkel 109 niisuguse seisukohaga vastuolus. Nagu ilmneb eelkõige määruse nr 44/2001 põhjendusest 15, on selle määruse eesmärk üksnes tagada, et kahes liikmesriigis ei tehta vastuolulisi kohtuotsuseid, ja see ei kuulu kohaldamisele ühtlustamisametile. Peale selle on määruse nr 207/2009 artikli 109 eesmärk vältida vastuolulisi otsuseid juhul, kui eri liikmesriikide kohtutele on seoses rikkumisega esitatud hagi, millest ühe hagi aluseks on ühenduse kaubamärk ja teise hagi aluseks siseriiklik kaubamärk. Nagu menetlusse astuja õigesti rõhutab, käsitleb see ainult mõju kaubamärkidele, mitte neile antava kaitse tingimusi.
- 63 Mainitud järeldust ei sea kahtluse alla ka määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2, milles on sätestatud, et lõikes 1 nimetatud absoluutseid keeldumispõhjuseid kohaldatakse isegi siis, kui need kehtivad ainult teatavas liidu osas. Siseriikliku kaubamärgi registreerimisest keeldumise aluseks on siseriiklikud sätted, mida rakendatakse siseriiklike menetlusnormide alusel siseriiklikus kontekstis (vt eespool punkt 61), ja see ei ole seega võrdväärne absoluutse keeldumispõhjuse olemasolu tunnistamisega liikmesriigis määruse nr 207/2009 tähenduses.
- 64 Käesolevas asjas ei ole asjakohane ka hageja viidatud 10. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas *Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-51/10 P, EKL, EU:C:2011:139, punktid 73–77), sest selles käsitleti ühtlustamisameti kohustust võtta arvesse tema enda otsuseid sarnaste ühenduse kaubamärkide registreerimise kohta.
- 65 Järelikult, isegi kui oleks soovitatav, et ühtlustamisamet võtaks arvesse liikmesriigi asutuste otsuseid kaubamärkide kohta, mis on samasugused kui kaubamärgid, mille kohta ühtlustamisamet ise peab otsuse tegema, ei ole ühtlustamisamet kohustatud arvesse võtma niisuguseid otsuseid, sealhulgas neid, mis on tehtud samasuguste kaubamärkide kohta; kui ühtlustamisamet neid otsuseid aga arvesse võtab, ei ole need talle siduvad.
- 66 Seega tuleb käesolevas kohtuasjas lükata tagasi hageja etteheide, mille kohaselt ei võtnud apellatsioonikoda arvesse liikmesriigi haldusasutuste ja kohtute otsuseid vaidlusaluse kaubamärgi kohta, ilma et oleks vaja teha otsust Bundesgerichtshofi otsuse vastuvõetavuse kohta, mis edastati kirja teel pärast hagi esitamist ja mille esitamise ühtlustamisamet vaidlustas.
- 67 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada osas, milles apellatsioonikoda jättis tegemata otsuse hageja nõude kohta seoses selliste klassi 3 kuuluvate kaupadega nagu „puhastus-, poleer-, küürimisained, abrasiivtöötlusvahendid” ja klassi 5 kuuluvate kaupadega nagu „meditsiinilised hügieenitarbed” (vt eespool punkt 26), ning osas, milles sellega tühistati ja muudeti tühistamisosakonna otsust selliste klassi 3 kuuluvate kaupade kohta nagu „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” (vt eespool punkt 48).
- 68 Lisaks tuleb vastavalt hageja taotlusele tema teises nõudes jätta vaidlustatud otsust muutes rahuldamata menetlusse astuja esitatud kaebus tühistamisosakonna otsuse peale selliste kaupade suhtes nagu „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” (vt selle kohta kohtuotsus, 29.1.2013, *Fon Wireless vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – nfon (nfon)*, T-283/11, EU:T:2013:41, punkt 83). Üldkohtul on õigus muuta vaidlustatud otsust osas, milles apellatsioonikoda tegi otsuse vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavuse kohta kõnealuste kaupade puhul ja milles ta jõudis ekslikult järeldusele, nagu ilmneb eespool punktidest 43–48, et kaubamärk ei ole kirjeldav selliste kaupade puhul nagu „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid” (vt selle kohta kohtuotsus, 5.7.2011, *Edwin vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-263/09 P, EKL, EU:C:2011:452, punkt 72).

- 69 Hageja hagi tuleb ülejäänud osas jätta rahuldamata; samuti tuleb rahuldamata jätta menetlusse astuja 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 134 lõike 3 alusel esitatud nõue (vt eespool punkt 56).

Kohtukulud

- 70 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 3 võib Üldkohus jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Kui kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Üldkohus otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.
- 71 Kuna antud asjas rahuldati kolme menetluses osaleja nõuded osaliselt, tuleb eriliste asjaolude puudumisel otsustada, et pooled kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 10. septembri 2013. aasta otsus (asi R 1881/2012-4) osas, milles sellega jäeti tegemata otsus Australian Gold LLC nõude kohta selliste klassi 3 kuuluvate kaupade suhtes nagu „puhastus-, poleer-, küürimisained, abrasiivtöötlusvahendid” ja klassi 5 kuuluvate kaupade suhtes nagu „meditsiinilised hügieenitarbed”, ning osas, milles sellega tühistati ja muudeti tühistamisosakonna otsust selliste klassi 3 kuuluvate kaupade kohta nagu „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid”.
2. Jätta Effect Management & Holding GmbH apellatsioonikojale esitatud kaebus rahuldamata selliste kaupade suhtes nagu „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, eeskätt šampoonid, dušigeelid, kehapiimad, massaažiõlid, geelid, näokreemid”.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta Effect Management & Holdingu nõue otsuse muutmiseks rahuldamata.
5. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juulil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad